

JENNY LANE

HET LUKT MAAR WEINIG NIET-AMERIKAANSE ARTIESTEN, MAAR JENNY LANE DÉÉD HET GEWOON. ZE KREEG HET WERELDBERODEMDE APOLLO THEATER IN HARLEM, NEW YORK AAN HAAR VOETEN. DE FRÊLE, MAAR KRACHTIGE EN UITERST TALENTVOLLE SOULZANGERES ZAL OOK HIER HET PUBLIEK SNEL VOOR ZICH WINNEN. MONSTERS IS DE TITEL VAN HAAR DEBUUTALBUM, EEN KLEURRIJKE MIX VAN POP EN SOUL. TEKST: ANNEKE RUYLS

Ze deed mee aan de Michael Jackson Tribute in Paradiso, zong achtergrondvocalen in de band van Anouk, won de Talent Night in het New Yorkse Apollo Theater en presenteerde haar eerste album *Monsters* in het Comedy Theater in Amsterdam. Maar daar ging een aantal gebeurtenissen aan vooraf. Het begon voor Jenny met een opleiding aan de Theaterschool, gevolgd door samenwerkingen met artiesten en projecten (o.a. Postmen),

maar nu was het hoog tijd voor een eigen plaat. 'Het heeft even geduurd voor ik erachter was wát ik precies wilde doen met mijn leven. Werd het acteren of toch iets anders? Uiteindelijk besloot ik om voor een zangcarrière te gaan.' Eigenlijk was dat best een logische stap, want Jenny was haar hele leven al bezig met muziek. 'Ik kom uit een muzikaal nest. Mijn vader en moeder zitten allebei in de muziek. Ik ben dus opgegroeid met hun muziek en alles wat ik thuis hoorde.' Nieuwsgierig als ze was snuffelde Jenny graag in de platencollectie van haar ouders. 'Ik ben altijd al een grote fan van Michael Jackson geweest. De allereerste plaat die ik van hem ken was er een met de *Jackson 5*. Het was een picture disc met een kleurenfoto aan beide kanten. Daar zat ik in het donker naar te luisteren, terwijl ik helemaal opping in die muziek. Ik kende elke noot en iedere kreet, echt prachtig. Sindsdien ben ik een grote Michael Jackson fan geworden.' Jaren later overleed het idool en zou Jenny Lane meedoen aan een Michael Jackson tribute in Paradiso. Het werd een van de

meest onvergetelijke momenten in haar leven. 'Alles klopte die avond: de sfeer, de vibe met het publiek.. alles! We waren met allemaal artiesten voor wie de King of Pop een grote inspiratiebron was. Het was een heel bijzonder afscheid', aldus Jenny. En dan was er nog de Apollo in New York, nu precies twee jaar terug. 'Ik won de Talent Night 2007 en mocht naar Harlem, New York om in de Apollo een optreden te doen voor een grotendeels Afro-Amerikaans publiek. Nog voor ik maar een noot had gezongen begon het publiek al 'boe' te roepen. Ik dacht meteen: 'dit gaat dus niet gebeuren'. Ik pakte al mijn kracht en moed bij elkaar en zong zoals ik nog nooit gedaan had. Het was goed voor een staande ovatie. En ik won ook nog eens de eerste prijs!.' Het lijkt dat voor Jenny Lane nu een grote succesperiode is aangebroken. Met haar debuutalbum *Monsters* wil ze graag laten zien wat ze allemaal kan en welke stijlen ze beheerst. 'Ik wil beslist niet in een hokje geplaatst worden. Daarom is mijn plaat een mix van pop, soul, jazz en meer. De muziek is rauw en ongepolijst en kleurrijk tegelijk,

NOG VOOR IK MAAR EEN NOOT HAD GEZONGEN BEGON HET PUBLIEK AL 'BOE' TE ROEPEN

precies zoals ik zelf ook ben. De nummers zijn grotendeels door mijzelf geschreven. Ook heb ik met mijn eigen begeleidingsband samengewerkt voor een aantal co-writes. Mijn album heet *Monsters* naar de kleine 'monsters' die we allemaal hebben: gedachten die zich in je hoofd proberen te nestelen en voor onrustige momenten zorgen. Op een dag ben ik gewoon de confrontatie met ze aangegaan. Het leverde genoeg inspiratie op voor een heel album.' Jenny Lane gaat een spannende tijd tegemoet. 'Ik heb er veel zin in om op de podia te staan. Ook wil ik de deur openhouden voor andere dingen, zoals theater of een combinatie van theater én muziek. Ik laat alles maar gewoon over me heen komen, maar ga zeker met volle teugen genieten.'